

Guds me-nig - het er jor-dens stør-ste un - der!
 Mens ver-dens skik - kel - se i hast for - går,
 er Kris-tus i all e - vig-het den sam - me,
 og fast hans ri - ke på sin klip-pe står.
 Mens ver-dens - ri - ker sti-ger og de syn - ker,
 går kir-ken mot full - kom-men - he - tens vår. →

2 Så kommer dagen da alt hat skal smelte
 som sne og is for sol og sommervær.
 Da faller Satans makt, da skal hans velde
 gi tapt for dem som strider i Guds hær.
 Med jubel skal de høste hva de sådde
 og salige få se ham som han er.

3 Å hellig håp! Å sanne, sikre løfte
 fra ham som aldri skifter sinn og art!
 Er natten lang, er kampen full av kvaler,
 som morgenstjernen lyser løftet klart.
 Det er Guds eget ord: Du skal ha trengsel,
 men kjemp frimodig – se, jeg kommer snart!

Det er nav-net ditt jeg ro-per, vil du føl-
ge meg? Vil du trå i mi-ne for-spor på en
u-kjent vei? Vil du kjen-nes ved mitt navn,
vil du mø-te sorg og savn, vil du hvi-le
i min favn og la meg bli hos deg?

2 Vil du ta det første skrittet,
vil du følge meg?
Vil du gå til mine minste
på en ukjent vei?
Vil du tåle onde blikk,
stå igjen når noen gikk?
Du skal gi dem alt du fikk,
for jeg vil bli hos deg.

3 Vil du åpne blindes øyne,
vil du følge meg,
se at fanger får sin frihet
på en ukjent vei?
Vil du stille andres sår
i det skjulte, år for år,
kjenne gleden som du får
når jeg vil bli hos deg?

4 Vil du trosse angst og uro,
vil du følge meg,
ta imot deg selv med nåde
på en ukjent vei,
la de ord som jeg har sagt,
folde ut sin skapermakt
tross din tvil og selvforakt?
For jeg vil bli hos deg.

5 Når du kaller, må jeg lytte.
Jeg vil følge deg!
Jeg vil vende om og vandre
på en ukjent vei.
Dit du går, vil jeg gå med,
Herre, la din vilje skje,
for jeg vet at jeg skal se
mitt liv fullendt i deg.